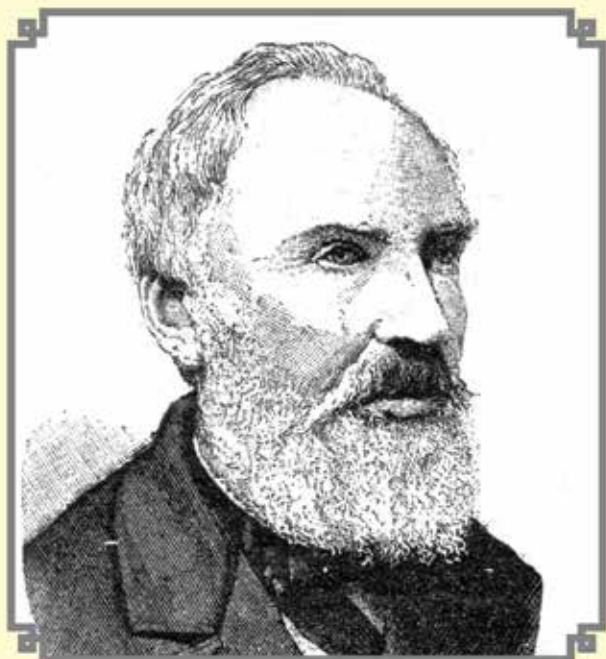

Biografisk text från 1890

Författaren
Johan
Nybom

Biografi:
Skalden Johan Nybom
– Återutgivning av text från 1890

av Ol Ersson

Redaktör Mikael Jägerbrand

ISBN 978-91-7757-489-7

Copyright © 2019 Mikael Jägerbrand / Virvelvind Förlag, Lysekil.

Den här e-boken ges ut av E-boksbiblioteket Förlag (imprint)

Mer info: www.e-boksbiblioteket.se

Förord

Författaren Johan Nybom var en av de mest inflytelserika personerna i 1800-talets kulturvärld. Han var bland annat förebilden för Gustaf Frödings rollfigur ”skalden Wennerbom”.

I den här e-boken får du två intressanta anekdoter ur Johan Nyboms liv. Du får bland annat läsa skälet till att han hoppade av jobbet som skomakare och i stället blev författare.

Den här texten var en typ av minnestext eftersom författaren avled året innan.

Den här texten publicerades ursprungligen i augusti år 1890 i tidskriften ”Svenska Familj-Journalen Svea” med rubriken ”Ett par drag ur skalden Nyboms lif”. Texten publicerades under signaturen ”Ol. Ersson”.

Eftersom den här texten skrevs på 1800-talet så innehåller den mått, ord och personer som inte är så bekanta i dag. Därför har vi kompletterat originaltexten med en kortfattad ordlista.

I den här e-boken publicerar vi originalets text ordagrant och helt utan ändringar, alla namn, uttryck och till och med felstavningar har behållits.

Skalden Johan Nybom

Den här texten publicerades ursprungligen i augusti år 1890 i tidskriften "Svenska Familj-Journalen Sved" med rubriken "Ett par drag ur skalden Nyboms lif". Texten publicerades under signaturen "Ol. Ersson".

Då jag nu går att undan glömskan rädda dessa drag ur den hädangångne skaldens lif, anser jag mig böra upplysa läsaren, att de äro ur säker källa: jag har dem af skaldens egen mun.

Att Nybom var en ibland våra största skalder, det känner hvar och en, men att han såsom ung gosse varit skomakarelärling, det veta kanske icke så många, och att han rymde ifrån sin mästare af den orsak, att han en gång blef misshandlad af en af gesällerna, är också en omständighet, som hans lefnadsteckning icke upptager, ehuru detta just var anledningen till, att han kom att utbyta lästen mot boken.

Men nu — för att komma undan ansvaret för att ej hafva framställt dessa episoder så, som läsaren kan fordra att de böra framställas — vill jag ord för ord återgifva skaldens berättelse därom.

»Sedan en gång, då jag var ute på mina resor, ungefär midt emel-

lan Oskarshamn och Kalmar, hann jag upp en gammal gråhårig gubbe med ränsel på ryggen. Jag stannade hästen och frågade: Är inte herrn preussare och heter Fritz?

— Jo.

— Och skomakare och har arbetat en gång hos mäster X. i Upsala.

— Jo. Men hur kan herrn veta det?

— Minns herr Fritz någon gosse där på verkstaden som hette Janne?

— Ja, den gossen glömmer jag aldrig.

— Men hur var det med den där blanksmörjan, som han köpte en gång? Den var visst inte riktigt bra, för ty han fick stryk, då han kom hem med den.

— Ja, det var tyvärr sant, bäste herre.

— Nå, hvad säger herr Fritz, om jag talar om, att jag är just den där gossen.

— Ja, då ber jag, att herrn vill förlåta mig, om herrn kan.

— Stig upp och åk med mig, så få vi tid att språkas vid.

Nu blandade sig emellertid skjutspojken i saken och förklarade, att han icke tillät någon resande att bjuda andra på att åka, allra minst landsstrykare. Skalden erbjöd då pojken gångpenningar, blott han ville låta den gamle vandraren få intaga hans plats på åkdonet. Men pojken var envis och gaf ej med sig, förrän skalden fogat sig efter hans fordringar. Då först steg han af åkdonet och vandraren fick stiga upp, under det han yttrade: »Herrn vill väl inte hämnas på mig?»

— Jo, det är allt meningen det.

Framkomna till närmaste gästgifvargård beställde skalden mat och rum med ordentlig säng äfven för gubben Fritz. Detta sista lät

sig dock ej så gärna göra, emedan gästgifvaren menade, att han icke upplät rum och säng åt någon trashank. Nybom föranstaltade då om ett bad för vandraren och tog fram en ren skjorta ur sin kappsäck och gaf honom, på det gästgifvarens betänkligheter måtte falla, hvilket de ock gjorde, så att han gaf med sig och lät gubben få ordentlig säng. Gubben yttrade då med tårar i ögonen: är det så herrns sätt att hämnas, då — ja, jag kan ej uttrycka hvad jag känner.

»En annan gång då jag reste ifrån Visby — det var en kall och blåsig natt — var jag i sällskap med grefve X.» berättade äfven Nybom. »Han hade samma fel som jag, att han icke kunde handhafva penningar, och hade därför anförtrott sin reskassa åt grefvinnan och äfven rådt mig att göra det samma. Sålunda tryggade för alla frestelser att i onödan göra öfver med några penningar, gingo vi af och an på akterdäcket och betraktade våra medpassagerare på fördäck. Där voro ibland andra flere mödrar af allmogeklassen med större och mindre barn, hvilka alla skulle emigrera till Amerika. Det var en ömklig syn: gråtande unga mödrar och skrikande utfrusna och kanske hungrande barn. Detta kunde jag ej fördraga. Den goda människan hos mig tog öfverhand, och glömmade att jag lemnat mina penningar till grefvinnan X., ropade jag på uppasserskan och beställde kaffe åt alla fördäckspassagerarne. Det var en lust att se, huru det föll i god jord, och jag kände en verklig tillfredsställelse öfver att hafva gjort något godt. Men så kom uppgörelsens stund, och ehuru det kostade på, måste jag, så obemärkt som det lät sig göra, knacka på grefvinnans hytt för att väcka henne och begära penningar.

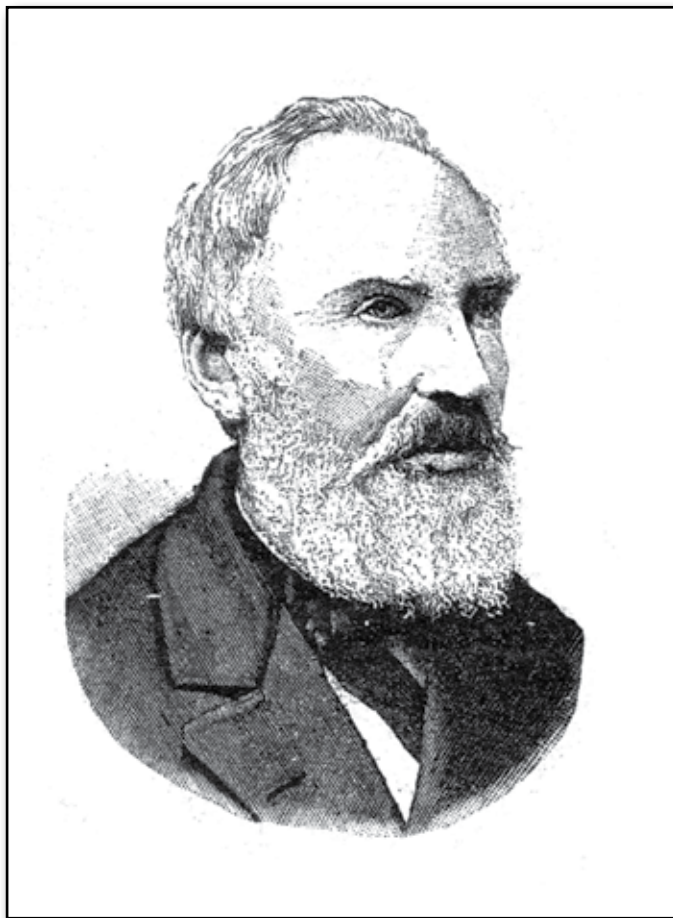
»Ja så», svarade hon yrvaken. »Penningar? Hvad har ni då gjort för galenskaper igen?»

»Jag redogjorde sanningsenligt för min galenskap och bad, att hon icke skulle utsätta mig för obehag.

»Tack», sade hon, »för Eder godhet! Jag ogillar den ej och har kanske icke af mig själf kommit mig för att göra det samma, ehuru jag visserligen nu känner, att jag velat göra det. Men Er obetänksamhet förtjenar likväl sitt straff, och det straffet blir, att Ni i stället för att få penningar skall helsa ifrån mig, att jag betalar kalaset i morgon bittida, hvilket jag vill förbehålla mig att få göra af mina egna medel. Ännu en gång tack för det goda Ni gjort och godnatt!»

Ol. Ersson.

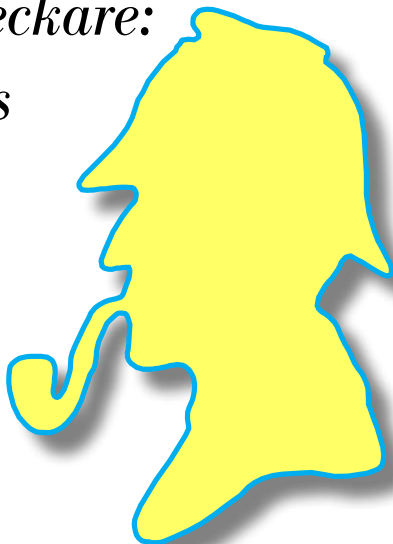

Johan Nybom.

*Om du gillade den här e-boken
så kolla in våra deckare:*

- *Sherlock Holmes*
- *Filip Collin*
- *Leo Carring*
- *Asbjörn Krag*
- *Auguste Dupin*
- *Dick Donovan*

Mer info: www.klassiskadeckare.se